

drive. Naar Give Banen kan drives uden Bevogtning og Hegn i det bakkede Terrain og i den langt stærkere befærdede Egn, tror jeg, at denne Bane ogsaa kan drives uden Hegn og Bevogtning; i alt Fald behøves det ikke i den Udstrækning, som det er almindeligt ved vore Statsbaner. Men selvfølgelig, dersom den højtærede Minister skulde ønske at have Hegn som ved de andre Statsbaner, skulle Forslagsstillerne naturligvis ikke have noget derimod.

Jeg mener ikke, at det er nødvendigt at opholde Tingets Tid længere. Forslaget er, som jeg sagde ved Forelæggelsen, en saa gammel Bekendt, at jeg tror, at enhver Anbefaling ud over det, jeg har sagt, er unødvendig.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul Rysensteen*): Den her omhandlede Bane har flere Gange været fremlagt paa Tingets Bord; men efter hvad der skete i Fjor, ligger det nær, at Ministeren ikke kan have store Forventninger om, at Øjeblikket nu er kommet til at tage Spørgsmaalet op igen. Ærede Medlemmer ville erindre, at Sagen verserede mellem Folketing og Landsting, uden at man kom til Enighed, og Slaget endte med, at man i Fællesudvalget udskød denne Bane og blev staaende ved Holstebro—Herning-Banen. Det er mig derfor vanskeligt at ndtale mig bestemt med Velvillie over for denne Bane i Øjeblikket; men jeg erkender, at der i disse fattige Egne kan trænges til bedre Forbindelse, og at de kunne have en vis Forventning ifølge de Løfter, som tidligere ere givne. Naar der en Gang kommer Penge i Statskassen, naar vi faa tilendebragt de Arbejder, som allerede ere vedtagne, og der er skaffet Midler til Tilvejebringelsen af disse, og naar der er kommet Enighed mellem Beboerne om disses Fuldførelse, er jeg villig til at tage Spørgsmaalet under velvillig Overvejelse igen. Men jeg tror, at de Herrer skade Sagen i Øjeblikket ved at bringe den frem. Jeg tror ikke, at der er nogen Udsigt til, at en Vedtagelse af Lovforslaget kan komme foreløbig, og jeg advarer derfor mod at stille for store Forhaabninger, saaledes som Sagen nu foreligger. Jeg gentager dog, at naar Raad kommer, skal jeg ikke stille mig uvillig mod at komme disse Beboere i Møde, men jeg nævner ikke bestemt, om det i saa Fald kunde blive Statsbane eller Privatbane.

Nielsen-Grøn: Ifølge den Udtalelse, der kom fra den ærede Trafikminister,

kanne vi tage Sagen nogenlunde roligt; thi det er sikkert nok, at det Forslag, der ligger for, peger efter den faste Bro over Lille Bælt, og naar det ærede Medlem for Vejle udtalte, at den Bane vilde have stor Betydning for os for at komme over til Øerne, saa vil jeg sige, at det jo ikke er besværligt nu for nogen at komme f. Eks. over til Fyn, men det, vi fra Jylland og især fra den nordøstlige Del af Jylland, først og fremmest tænke paa, er en hurtig Forbindelse med Kjøbenhavn, og vi, der ligge der Nord paa, kunne jo ikke andet end være glade ved, at Banerne i Fjor endte ved Herning. Det er meget naturligt, at naar de nu komme der, de saa gaa mod Øst til Skanderborg, og at den naturligste Forbindelse vilde være Banen Skanderborg—Odder og Forbindelsen over Hou—Refsnæs og derfra til Kjøbenhavn, ere vel alle ved at blive klar over. Det er den sundeste og rigtigste Forbindelse med den østlige og især den nordligste Del af Jylland, og det viser sig heldigvis, at der rundt omkring i denne Sommer har været stærk Tilslutning til denne Tanke om en Forbindelse Hou—Refsnæs. Jeg skal altsaa foreløbig kun udtale, at det paa en Maade kan glæde mig, at man fra Ministeriets Side ikke kan give noget Løfte. Jeg haaber, at naar vi faa Lov til rigtig at sunde os, ville alle komme til at indse, at Forbindelsen Hou—Refsnæs er den eneste naturlige fra Nordjylland.

N. C. Jensen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning over for de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister, og jeg maa da begynde med at udtale min Paaskønnelse af, at den højtærede Minister omfatter denne Egn med den allerstørste Velvillie, men det forekommer mig, at den højtærede Minister skød den lovlig langt ud i Fremtiden; thi man har jo slet ingen Garantier for, at den højtærede Minister sidder som Trafikminister, naar alle disse andre Baner ere byggede. Dersom han derfor har den store Interesse for denne Egn, som han udtalte, at han havde, forekommer det mig, at det nu maatte være det gunstige Øjeblik til netop at lægge sig i Selen for Gennemførelsen af denne Sag, der jo er et gammelt Retfærdighedskrav, som det ogsaa blev udtalt af den første ærede Taler. Det er absolut givet, og det indrømmede den højtærede Minister, saa vidt jeg forstod ham, ogsaa. Jeg tror altsaa, at det gunstige Øjeblik for Ministeren til at lægge sig i Selen for denne Sag nu er kommet; thi om den